

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010392
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714010392.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedkyne senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a prísediacich W. C. D. S. G. K., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.09.2015 vo Zvolene v trestnej veci obžalovaného C. Y., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zákona, takto

rozhodol:

obžalovaný C. Y., nar. XX.XX.XXXX v Krupine, trvale bytom G., Š. XXX/XX,

je vinný,

že

v presne nezistený deň v období od dňa 02.07.2013 do 11.00 h dňa 20.07.2013 v obci Pliešovce, okres Zvolen vnikol s použitím pravého kľúča do spoločných priestorov bytového domu na ulici Š. XXX/XX a prisvojil si tam uložené 2 kusy bicyklov zn. Author A-Ray 1.0 modrostriebornej farby a Merida Extreme 900, žltej farby majiteľa C. I. D., nar. XX.XX.XXXX, ktoré následne odpredal R. K., nar. XX.XX.XXXX a I. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorí bicykle vydali príslušníkom OO PZ Krupina, čím C. I. D., L. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., Š.Á. XXX/XX spôsobil škodu vo výške 1 100 €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Tr.zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr.zákona, § 37 písm. h/ Tr.zákona, § 38 ods. 2 Tr.zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr.zákona, § 41 ods. 1,2 Tr.zákona, § 42 ods. 1 Tr.zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zákona súd z r u š u j e výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T 65/2013 zo dňa 08.11.2013, právoplatného dňa 28.12.2013, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr.zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1,2 Tr.zákona ochranné liečenie sa vykoná ambulantnou formou a potrvá, kým to vyžaduje jeho účel.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 30. 05. 2014 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen na obž. C. Y. obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že v presne nezistený deň v období od dňa 02. 07. 2013 do 11 h dňa 20. 07. 2013 v obci Pliešovce, okres Zvolen vnikol s použitím pravého kľúča do spoločných priestorov bytového domu na ulici Š. XX//XX a prisvojil si tam uložené 2 kusy bicyklov zn. Author A-Ray 1. 0 modrostriebornej farby a Merida Extreme 900, žltej farby majiteľa C.. I. D., L.. XX. XX. XXXX, ktoré následne odpredal R. K., nar. XX. XX. XXXX a I. O., L.. XX. XX. XXXX, ktorí bicykle vydali príslušníkom OO PZ Krupina, čím Mgr. I. D., L.. XX. XX. XXXX, trvale bytom G., Š.T. XXX/XX spôsobil škodu vo výške 1 100,- eur.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. 09. 2015 obžalovaný po zákonom poučení učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu obžalobou kladie za vinu. Po zistení skutočností podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku a po zistení stanoviska prítomných strán, súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovaného uznesením prijal a na hlavnom pojednávaní dokazovanie o vine nevykonal. Podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku súd vykonal dokazovanie ohľadom druhu a výmery trestu a nároku na náhradu škody.

Na hlavnom pojednávaní poškodený C.. I. D. uviedol, zhodne ako v prípravnom konaní, že nárok na náhradu škody neuplatňuje, nakoľko oba bicykle mu boli vrátené a teda škoda netrvá.

Súd tak v ďalšom priebehu hlavného pojednávania v zmysle § 253 ods. 2 Tr. poriadku a § 269 Tr. poriadku vykonal dokazovanie čítaním a oboznamovaním listinných dôkazov a to: odpis z registra trestov obžalovaného aktualizovaný ku dňu hlavného pojednávania, ďalej oboznámil spis Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T 65/2013, pričom z neho prečítal predovšetkým rozsudok sp. zn. 5T 65/2013 zo dňa 08. 11. 2013, právoplatný 28. 12. 2013, hodnotiacu správu na obžalovaného z ÚVTOS pre mladistvých Martin, znalecký posudok C.. G. E. S. C.. P. Ď.A. k osobe obžalovaného a uznesenie Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 1 Pv 485/11/6611 zo dňa 13. 03. 2013, ktorým bolo podľa § 216 ods. 1 Tr. poriadku podmienene zastavené trestné stíhanie obžalovaného za skutok zo dňa 23. 07. 2011 právne kvalifikovaného ako prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, pričom podľa § 216 ods. 2 Tr. por. bola určená skúšobná doba v trvaní 24 mesiacov.

Z hodnotiacej správy ÚVTOS pre mladistvých Martin zo dňa 14. 09. 2015 vyplýva že „obžalovaný bol predvedený dňa 08. 02. 2015 do výkonu väzby do ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica. Dňa 05. 05. 2015 bol menovaný premiestnený do výkonu trestu odňatia slobody do ÚVTOS Košice - Šaca, kde sa nachádzal len do 26. 05. 2015. V uvedenom ústave zo strany odsúdeného nedošlo k žiadnemu porušeniu ústavného poriadku a od 26. 05. 2015 bol na vlastnú žiadosť premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do tunajšieho ústavu. Adaptačná fáza na podmienky výkonu trestu prebehla postupne. Počas pobytu v tunajšom ústave bol zaznamenaný jeden negatívny poznatok ohľadom porušenia ústavného poriadku. Išlo o nesplnenie povinnosti, kedy odsúdený nebol ustrojený podľa určených vzorov a noriem. Vzhľadom na to, že to bolo prvé disciplinárne previnenie menej závažného charakteru a odsúdený sa k danému previneniu priznal, oľutoval ho, bolo od uloženia disciplinárneho trestu upustené. Príkazy a nariadenia personálu plní bez pripomienok. K ostatným odsúdeným sa správa slušne, konfliktné situácie nevyvoláva. Odsúdený nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Pracovne je zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave RE-PLAST. Svoje pracovné povinnosti plní a pracovnú disciplínu taktiež dodržiava. Iniciatívne sa podieľa aj na činnostiach pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, ktoré súvisia s udržiavaním poriadku a čistoty v ubytovacích a spoločných priestoroch ústavu“.

Zo znaleckého posudku k duševnému stavu obžalovaného C.. G. E. S. C.. P. Ď., znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia 1.Psychiatria - liečba alkoholizmu a toxikómánie, 2. Sexuológia zo dňa 05. 04. 2014 vyplýva, že „obžalovaný nekonal pod vplyvom takej duševnej choroby či poruchy, ktorá by podstatným spôsobom znižovala ktorékoľvek z jeho rozpoznávacích alebo ovládacích schopností. Netrpí a netrpel samostatnou duševnou chorobou alebo poruchou, ide i disharmonickú osobnosť, čo sa týka povahy, charakteru, morálky, vzťahu ku okoliu a podobne. Táto nepodlieha liečeniu, ale len výchove.

Obžalovaný vedel rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania teda i jeho protiprávnosť, a mohol svoje konanie ovládať. Tieto nemal narušené samostatnou duševnou chorobou či poruchou.

Obžalovaný je závislý na viacerých psychoaktívnych látkach vrátane alkoholu, navrhujeme preto ambulatnú formu liečenia a zákaz konzumácie alkoholu a iných psychoaktívnych látok neordinovaných lekárom na čo najdlhšiu dobu. Ak však bol prítomný vplyv alkoholu alebo iných látok v čase skutku, tento nemal chorobný priebeh. Motivácia pre spáchanie trestného činu bola zreteľne nechorobná ale zisťtná. Nepredpokladáme preto významnejší vplyv uvádzaných látok. Obžalovaný plne chápe zmysel trestného konania v predmetnej veci, je plne schopný sa brániť, vystupovať pred súdom a náležite sa obhajovať. Z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný, nakoľko nekoná pod vplyvom samostatnej duševnej choroby či poruchy, teda pod vplyvom psychózy“.

Súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, tak ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného o vine učené na hlavnom pojednávaní a tiež vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisového materiálu, súd obžalovaného uznal za vinného v zmysle podanej obžaloby.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. Zákona. Za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. Zákona možno ukladať trest odňatia slobody vo výmere až do dvoch rokov. Skutok prejednávaný v danej veci je z obdobia od 02. 07. 2013 do 20. 07. 2013 a tak časovo predchádza ďalším trom, po skutku nasledujúcim odsúdeniam obžalovaného vyplývajúcim z oboznámeného odpisu z registra trestov. Priamo však časovo predchádza odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5 T 65/2013 zo dňa 08. 11. 2013, právoplatného dňa 28. 12. 2013, ktorým bol obžalovanému za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov so skúšobnou dobou v trvaní piatich rokov, t.j. do 28. 12. 2018 s probačným dohľadom a ktorým bolo zároveň uložené ochranné liečenie protitoxikologické ústavné. Vzhľadom na časový súbeh skutkov, bolo potrebné obžalovanému ukladať tzv. súhrnný trest podľa zásad na ukladanie trestu úhrnného za viac trestných činov a to podľa ustanovenia trestného činu najprísnejšie trestného. V danom prípade to bol zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s trestnou sadzbou sedem až dvanásť rokov. Vzhľadom na spáchanie viacerých trestných činov, viacerými skutkami, pričom jeden z nich je zločinom, bolo namieste aplikovať i tzv. asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zákona a v tom dôsledku sa zvýšila horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody o jednu tretinu, teda z pôvodných dvanásť na šesťnásť rokov. V prípade obžalovaného súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. Zákona a to vyhlásenie o vine učené obžalovaným na hlavnom pojednávaní a v záverečnej reči prejavenu ľútosť obžalovaného nad spáchaným skutkom. Na strane druhej obžalovanému priťažovalo spáchanie viacerých trestných činov. Pri rovnováhe jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. l) Tr. zákona) a jednej priťažujúcej okolnosti (viac trestných činov v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona) tak bolo možné ukladať trest odňatia slobody v trvaní od sedem do šesťnásť rokov.

Tu súd prihliadol na pomery na strane obžalovaného, jeho vek, skutočnosť, že v súčasnosti sa už reálne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý si odpykáva za inú trestnú činnosť a ktorý má skončiť dňa 07. 12. 2015. Z uvedených dôvodov súd pristúpil k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona, viazaný ustanovením § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zákona a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov, nakoľko dospel k záveru, že čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody dovedna v trvaní štyroch rokov a desiatich mesiacov je dostatočný na sankciu a prevýchovu obžalovaného, ktorý je v súčasnosti vo veku 23 rokov a zároveň postačujúci i na ochranu spoločnosti. Nepodmienečný trest minimálne v dĺžke štyroch rokov je však vzhľadom na osobu obžalovaného reálne opodstatnený, nakoľko nemožno neprihliadnuť na tú skutočnosť, že z odpisu z registra trestov už doposiaľ u tak mladého človeka vyplývajú o.i. i dva samostatné odsúdenia za zločiny (zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona). Pokiaľ i obžalovaný priznal spáchanie trestných činov a na hlavnom pojednávaní deklaroval svoju vôľu na prevzatie zodpovednosti za svoje konanie, ako i snahu po náprave, je nutné uviesť, že i v takom prípade obžalovaný musí zniesť následky páchania závažnej trestnej činnosti v podobe sankcie uloženého nepodmienečného trestu. Z uvedeného dôvodu súd ani neuvažoval o upustení od uloženia súhrnného trestu a ani výraznejšom znížení ukladaného trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Trest v predmetnej veci bol ukladaný pod dolnú hranicu trestnej sadzby len s poukazom na vek obžalovaného a tú skutočnosť, že žalovaného skutku sa dopustil len niekoľko mesiacov dovŕšení 21. roku života (teda po veku blízkom veku mladistvých) a v čase rozhodovania súdu

bol vo veku 23 rokov. Obžalovaný zároveň priznal, že bol závislý na omamných a psychotropných látok, pričom trestnej činnosti sa v kritickom období dopúšťal pod vplyvom takýchto látok, alebo v motivácii zadovážiť si finančné prostriedky na ne. Súd mal taktiež z vykonaného dokazovania preukázané, že obžalovaný už aj absolvoval protitoxikomanické liečenie, ktorého forma bola po časti výkonu zmenená z ústavnej na ambulantnú. Zároveň z oboznámených záverov znaleckého posudku vypracovaného k osobe obžalovaného v predmetnej trestnej veci vyplynula konštatovaná závislosť a potreba ukladania ochranného liečenia protitoxikomanického ambulantného.

S poukazom na ukladanie súhrnného trestu, súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona osobitným výrokom zrušil výrok o trestne uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 65/2013 zo dňa 08. 11. 2013, právoplatného dňa 28. 12. 2013, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

S poukazom na všetky uvedené okolnosti súd považoval za primeraný a spravodlivý trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov, zároveň s uložením ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou. Keďže z oboznámeného odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný nebol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd s poukazom na ust. § 48 ods. ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom k tomu, že ako v priebehu prípravného konania, tak aj na hlavnom pojednávaní bolo i výsluchom poškodeného ustálené, že škoda vzniknutá trestným činom toho času netrvá, nakoľko poškodenému C.. I. D. boli oba odcudzené bicykle vrátené a z toho dôvodu si tento nárok na náhradu škody neuplatnil, nebolo potrebné o škode rozhodnúť.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.